

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dracontio presbytero. 248.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πρωτόγοντας ἕροις· ὅσα γὰρ τῆ σώ-
ματος ἢ ψυχῆ προπεύει, τοσού-
τον πολιτείας δόγματα προκρίνε-
ται εὐβεβείας.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

σὺγκρισις. Ἡ χεῖρις τῆς χειρόνων πλὴν εὐρε-
σιν ποιεῖ τῆς κρείττονον· ἵνα γὰρ τὴν-
δε πλὴν βλασφημίας ἐκκλήνωμεν, καὶ
τὴνδε συνεωράκαμεν, καὶ κείνην πε-
φύγαμεν, καὶ ἐν ταύτης ἑτέραν καὶ
πλὴν ἀπειλοῦ κατελήφαμεν· ὡς αὐτῶ
οὐ Μοιταῶν μυστηρίομεθα, ἕτως καὶ
Μαυιχαῖοι, τὸν σύνφρονα αὐτῶ βδελυ-
ξόμεθα· δίδυμον γὰρ κελὸν τῆς γέν-
νης μεσάτατον.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

Ἀρίων καὶ Εὐνομίω εἰ γέγονε ἀφ-
φορά, πρὸς βελτίωσιν, ἀλλὰ ἀμφοτέ-
ροι ἀλλήλους βλασφημίας φιλοπείμας
ὑπερβαλέσθαι ἐφιλονέησαν· ὁ μὲν
ποίημα τὸν τῆ θεῶ ἰὸν ἐξεπέειν τολ-
μηρῶς ἀναπαρήσας· ὁ δὲ καὶ δῆλοι ἀ-
σεβῶς ἀγορεύσας· πάντι τοῖσι δένει
ἀμφοτέρως φευκτέον, ἐχάτης λύμης
τοὺς μύσας ἐμπιπλώτας.

Τῷ αὐτῷ. σμει.

χρημάτισε.
Αὐτῶ. Ἄλλη δυσεξάγγελτος χάρυβδις εἰς
πυθμένα ἄβδου κατακρημνίζουσα τὰς
ἀλόντας, ἢ Σαβελλίω κακόνοια, ἐκ
Διβύνης ἀπάρασσα, εἰς πολλοὺς δὲ κω-
μάσασα. πλὴν προσηκῶν γὰρ καὶ
μακαρίων τριάδα, μίαν τινὰ τρι-
πρόσωπον ὑπόστασιν ἐξελήρησεν, ὅ-
τι ὅτι τῆς τριῶν μᾶλλον ἀναίρεσις·
μία γὰρ ὅτιν ἡ θεότης· τρεῖς δὲ αἱ ὑπο-
στάσεις ταύτας τήρει, ἕτως ἔχει· μή-
τις τε συστολήν ὑποστάσεως, ὡς ἕστας
ἔκωσιν διδάξῃ.

Δρακοντίω προεστυτέρω. σμει.

Ἀνατολήν ἔχον ὄνομα θεὸς ἔφης, καὶ

minimè adiciunt, Ieiunium iuvat. Quan-
to enim anima corpore præstantior est:
tanto quoque pietatis dogmata vitæ an-
teponuntur.

Eidem. 245.

Deteriorum usus hoc præstat, ut melio-
ra inueniamus. ut enim hanc impietatem
vitemus, & hanc animadvertimus, & illā
effugimus, ac per eam item alteram & de-
nique puram ac labis expertem doctrinā
percepimus. Quemadmodum igitur Μό-
τανων exhorremus: eodem modo Μανι-
χᾶνον etiam, qui eadem quæ ille sentit,
execrabimur. Gemellum enim malū est,
gehennæ intermedium.

Eidem. 246.

Inter Arium & Eunomium non de eo
dissidium fuit, vter meliorem doctrinam
profiteretur: verum vterque alterum im-
pietatis magnitudine atque copia supera-
re studuit: ille nimirum cum Dei Filium
factitium quiddā esse impudenter asserere
ausus est: hic autem, eum seruum esse im-
piè affirmavit. Quocirca omnibus viribus
ambos fugere oportet, ut pote extrema la-
be ac perniciæ discipulos suos implentes.

Eidem. 247.

Alia narratu difficilis Charybdis, eos,
quos arripuit, in Inferni profundum præ-
cipites agens, Sabelij error est: qui ex A-
phrica profectus est, atque ad multos per-
repsit. Siquidem adorandam ac beatam
Trinitatem, vnam quandam tribus perso-
nis constantem hypostasin esse deliravit.
Quod quidem tres potius delere est. vna
enim est Deitas, tres autē Hypostases. Has
retine, atque ita crede: nequis te hyposta-
fis contractionem, tanquam essentia con-
iunctionem, doceat.

Dracontio presbytero. 248.

Quæris quonam pacto, cum Deus Oriēs

H iij

Psalms.

appelletur, ac lumen inaccessum sit, super occasum tamen ascenderit. Respondeo: Oriens vocatur diuinitas ortus expers, quæ sempiternum lumen est. Ascensus autem super occasum, est humanæ paupertatis communio ac societas: quæ occasus est, ac nocti similis, si cum superno splendore comparetur. Incomparabiles enim hæc due res erant priusquam eas artifex in seipso copulasset.

Epiceto. 249.

Prolapsionis ac ruine calicem, atque iracundiæ poculū supplicij causa Deus peccantibus comminatur, ut eos ad meliorem frugem conuertat: nunc videlicet Babylo-nijs, nunc Assyrijs eos tradens. Quæ quidem ab Hebræjs epota, eos quidem temulentos reddidit: meliorem autem vita non donauit. At verò Christus, exhausto vno in cruce poculo, & amaritudinem sanauit, & voluptatem inuexit.

Eusebio Episcopo. 250.

Ingratus noster atque improbus animus omnia Dei beneficia indignè suscepit. Spiritum sanctum accepimus: ac turpibus actionibus ipsum propulimus. Miraculorum donum consecuti sumus: ac perfidia nostra & incredulitate illud reiecimus. Doctrinam ac sapientiam is, qui huiusmodi munerum author est, nobis inspirauit, ac per impietates, & sacrilegas doctrinas, eas submouimus. Cæleste sacerdotium fidei nostræ commissum est: ac per lubricum & periculofum iudicium, illud corrupimus. Ille per vim episcopatum accepit: & genere suo rerum statum onerat. Ille dispensatorem agit: & famulorum gregibus altare obturbat. Hic ad illius familiaritatem se adiunxit: & pauperum bona interuertit. Ille huic fauet: & spadones atque effæminatatos atque abiecta mæcipia in templum infert. Papæ, quot maculis diuinum Sacrarium contaminatur?

Euagrio Diacono. 251.

Ludibrij vestis de terreno omni impe-

φῶς ὑπάρχει ἀπὸ ὀπίσθου, πῶς ἔπι δυσ-
μῆρ' ἔπιβέβηκεν. ἀνατολὴ αὐτῶ ὄνο-
μα, ἢ ἀναρχος θεότης, ἢ φῶς ὄσα ἀί-
διον. ἢ δὲ ἔπι δυσμῆρ' ἔπιβασίς, ἢ κοι-
νανία τῆς ἀνθρωπίνης πτωχείας, δύ-
σις ὄσα, καὶ νυκτὶ ἐοικῆσα, εἰς συγκλεί-
νοιτο τῆ ἀνω λαμπερότητι. ἀσύγκλει-
τα γὰρ ὑπῆρχε τὰ ἀράγματα τῶν
ἢ ἐνώσθ' αὐτῶ ἐν αὐτῶ ὁ τεχνίτης.

Επικτήτω. σμδ.

Ποτήριον πλάσεως, καὶ κόνδυ θυμοῦ,
πικρῆς τοῖς πᾶσι συν ἀπειλεῖ ὁ θεὸς
εἰς δόρθωσιν, ποτὲ μὲν Βαβυλωνίοις,
ποτὲ δὲ Ασσυρίοις ἐγγχειλῶν. ἄσφ
ἐκποθέντα ἔπιβασίαν, αὐτοὺς μὲν
ἀπεμύθησε, βελτίονος δὲ ζωῆς οὐκ ἠ-
ξίωσεν. ἐν δὲ χεῖρὸς ἔπι ξύλα ποτή-
ριον πᾶν, καὶ πικρῆν ἰάτρως, καὶ
εὐφροσύνην ἐπήγαγεν.

Εὐσεβίῳ ἔπισκόπῳ. σν.

Ἡ ἀρχαῖος ἡμῶν καὶ φάλη ἀφ-
θεσις, πᾶσαι θεοῦ δωρεὰν ἀναξίως ἐ-
δέξατο. πνεῦμα εἰλήφαιεν ἄγιον, καὶ
ἀράξῃσιν αὐτὸ φάλας ἀθήσα μὲν.
θαυμάτων ἐδέξαμεθα χεῖρῶμα, καὶ
ἀπίστως αὐτὸ παρασάμεθα. διδα-
σχάλα καὶ σοφίαν ὁ δοτῆρ' ἔπι τοῖς
των ἐπέπνευσε, καὶ ἐλασφημίας αὐ-
τὰς ἀπωσάμεθα. ἱεροσυνὴν τῶν ἔρα-
νιον ἔπιτεύθημεν, καὶ κριστὶ αὐτῶ
σφαλερᾶ διαφθείραμεν. ὁ δὲ εἶνα ἐλα-
βε βίαως ἔπιπροσπῆν, καὶ γένηι φορτί-
ζει τὰ ἀράγματα. ὁ δὲ εἶνα οἰκονομεῖ,
καὶ οἰκέτας ὄχλῳ τὸ θυσιαστήριον. οὐ-
τος ἐκείνῳ ἀκείαται, καὶ τὰ πτωχικᾶ
σφετερίζεται. ἐκείνος τῆσιν εὐνοῖ,
καὶ ἐκπομίας καὶ ἡλυδρίας ἀνδράπο-
δα εὐνοῖ ἐπιεσφέρει τοῖς ἀνακτόροις.
βαβαῖ, πῶσας κηλῖσι τὸ θεῖον χεῖρ-
νετα βῆμα!

Εὐαγγέλιῳ ἀφελόνῳ. σνα.

Ἡ χλαῖνα τῆς χλεῖνς τῶν ἔπι-
γειον